

Kritik ved anden Behandling. Dette Punktum foreslaar Justitsministeren nu at skære over, saaledes at den sproglige Udtryksmaade bliver mindre tung. Jeg skal i øvrigt bemærke, at dette Punktum i det væsentligste var optaget fra Regeringsforslaget. Det lyder der saaledes: „Arveret kan Barnet gøre gældende i Faderens Bo inden følgende Betingelser: Moderen skal, efter at Faderens Egenskab som saadan er fastslaaet ved hans Undladelse af at aflægge en ham paalagt Benægtelsesed eller paa anden Maade i Overensstemmelse med den hidtil gældende Ret, inden 6 Maaneder, efter at hun bevislig er kommen til Kundskab herom, og inden Faderens Død, rejse Sag inden Politiretten for at kendes berettiget til Aflæggelse af Ed, gaaende ud paa, at hun ikke i et af Dommerne efter Sagens Oplysninger nøjagtig bestemt Tidsrum har haft Samleje med nogen anden end Faderen til det paagældende Barn.“ Der var indføjet enkelte Realitetsændringer i dette, men selve den sproglige Konstruktion havde Udvalget ikke forandret.

Da dette Punktum er blevet Udgangspunkt for mere almindelige Angreb paa den af Udvalget benyttede Sprogform, benytter jeg Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at der, hvor Udvalget har staaet frit og ikke været bundet ved noget Hensyn til Regeringsforslagets Tekst, altsaa i de 2 ny Paragraffer, er Sprogformen af en helt anden Karakter end i det angrebne Punktum, idet vi der stadig benytte os af korte, let overskuelige Sætninger og korte Stykker. Dette gælder f. Eks. om § 15, der er en af os foreslaaet ny Paragraf. Hvis man vil løbe den igennem, vil man se, at Punktumerne der have gennemgaaende $\frac{1}{3}$ af den Størrelse som det her omtalte Punktum, og i den anden Paragraf, som Udvalget selvstændigt har redigeret, ere Punktumerne $\frac{1}{4}$ af denne Størrelse. Udvalget er altsaa af den Mening, at det er ønskeligt at anvende en kortere, præcisere Sprogform, end der i Almindelighed findes i vore Love. Men vi have ikke anset os for berettigede til fuldstændig at omarbejde Justitsministerens Forslag i saa Henseende, vi have jo ikke ændret saa lidt paa det endda.

Der er i Slutningen af det ny Ændringsforslag Nr. 8 en lille Realitetsændring. Det hedder: „Havde Faderen ældre Ægtebarn, forlænges den herommeldte Frist yderligere til to Aar efter dettes Død.“ Udvalget har ikke noget herimod at erindre.

Ændringsforslaget Nr. 9 indeholder

ogsaa et lille nyt Stykke angaaende noget, som uden denne Tilføjelse kunde savnes i det af Udvalget vedtagne. Ændringsforslaget Nr. 10 indeholder udtrykkelig Henvisning til, at naar Tilsynet finder, at Værgeraadet skal gribe ind efter Reglerne i Loven om Behandling af forbryderske og forsømte Børn, skal det derom gøre Anmeldelse til Værgeraadet. Man kunde maaske sige, at det var en Selvfølge, men det kan i alt Fald ikke være nogen Skade til, at det staaer der.

Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 10 indeholder en lille Realitetsændring. Paragraffen er den anden af de Paragraffer, Udvalget selvstændigt har redigeret, og der findes deri et Stykke, som udtaler, at et Barn, til hvilket der kan kræves Underholdsbidrag fra flere Mænd, skal anbringes paa et Sted, hvor dets Omgivelser ikke kende dette Forhold. Ved det af Justitsministeren stillede Ændringsforslag ændres dette til, at Barnet ikke maa anbringes som Plejebarn paa et Sted, hvor Omgivelserne kende Forholdet, idet man ikke har villet gribe ind og give udtrykkelige Regler i de Tilfælde, hvor det er Moderen, der har Barnet hos sig. I øvrigt har Udvalget sørget for, at i ethvert Tilfælde, hvor Moderen ikke sørger for Barnet og ikke i alle Maader behandler det paa en Maade, der stemmer med Barnets Tarv, kan og skal Værgeretten til Barnet tages fra hende, og man har derfor ved Lovforslaget, som det er foreslaaet af Udvalget og vedtaget af Tinget, truffet fuldstændig betryggende Bestemmelser for alle de Tilfælde, hvor Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn ikke tilstrækkeligt sørger for Barnet.

Under Nr. 14 foreslaas det at indsætte to ny Stykker, hvoraf det første omhandler det Tilfælde, at Barnet er overtaget af Værgeraadene. Det bestemmes, at Retten til at indkræve Underholdsbidrag hos Manden og Retten til at faa det offentlige tilpligtet til at udrede saadanne Bidrag kan gøres gældende af Forsørgelseskommunen eller af Overværgeraadet. Det andet Stykke bestemmer, at hvis Barnets Forsørgelse er overtagen af en Forening, der nyder Anerkendelse til Anbringelse af Børn i Henhold til Forskrifterne i Børneloven, kan denne Forening gøre samme Ret gældende. Det er en Imødekommen af et Ønske, der er fremsat af Plejehjemsforeningen for Sorø Amt, og Bestemmelsen er i sig selv god og formaalstjenlig. Udvalget havde antaget, at dette med Værgeraadene var noget, man ikke behøvede udtrykkeligt at sige, men man har